

slag. Det vil i det hele taget meget nemt komme til at foreligge, at jeg som Minister maa stille mig imødekommende overfor forskellige i øvrigt ret modstridende Forslag, naar de kun besidder den ene Egenskab at være teknisk forsvarlige — det Forlangende maa jeg stille til dem alle. Da vi i Fjor behandlede Aarhus Bane-gaard, stod vi overfor 3 Forslag, som hver for sig var teknisk forsvarlige, og om hvilke jeg derfor maatte sige, at jeg kunde tiltræde, hvilket af dem Rigsdagen maatte vælge, idet jeg naturligvis redegjorde for, hvorledes jeg saa paa disse Forhold. Nu har jeg gjort Rede for, hvorledes jeg ser paa disse to Forslag: lav Bro og høj Bro, og naar Rigsdagen saa bestemmer sig for en Højbro, hvad skulde jeg da gøre andet end acceptere den? Jeg har ogsaa gjort Rede for et Forslag om et Tunnelanlæg, og for mig er der ikke nogen som helst Betænkelighed ved den tekniske Side af Sagen, thi det ærede Medlem har ganske Uret, naar han antager, at jeg paa Grundlag af min tekniske Viden skulde have taget Standpunkt til disse Sager. Det ærede Medlem ved meget godt, at det gør jeg ikke. Jeg tager Stilling til disse Spørgsmaal paa Grundlag af de sagkyndiges Udtalelser om dem, paa hvis Rigtighed jeg tror. Det ærede Medlem har vel for Resten heller ikke nogen anden Udvej end at tro paa de sagkyndige Udtalelser, der foreligger for ham; thi ganske bortset fra, hvad det ærede Medlem vilde gøre, hvis han ikke havde andet at bestille, saa lader han dog vistnok alligevel være med at antille personlige Undersøgelser af disse Forhold.

Foss: Denne lille Debat er fremkaldt ved, at den højtærede Trafikminister har fremsat en Kritik af mit tekniske Skøn. Jeg kan nu ikke anerkende den højtærede Ministers Ret til at gøre sig til Dommer over mine Forudsætninger for et teknisk Skøn; men jeg maa dog have Lov til at bemærke, at den højtærede Minister selv har fremdraget et Moment, som maa være afgørende for Valget mellem Konstruktionerne, nemlig Materialernes Pris. Det vides jo ikke nu, hvilke Priser vi, naar dette Anlæg en Gang skal bringes til Udførelse, vil have paa Jern, Staal og Cement, og hvor høj Arbejdslønnen vil være, og dette maa dog komme til at spille en overordentlig afgørende Rolle, naar Valget bliver imellem en Bro helt af Jern og Staal eller af Jern og Staal og Beton eller for en meget væsentlig Del bestaaende af

Beton. Alene dette Moment kan blive afgørende, hvis Valget staar imellem to Konstruktioner, som man regner for næsten lige brugbare. Jeg har udtrykkelig i Betænkningen erklæret, at jeg anser en Højbro af Jernbeton for en god og forsvarlig Løsning, som jeg meget godt kan anbefale. Men jeg har henstillet, at man ikke paa Sagens nuværende Standpunkt lod Spørgsmaalet om en Tunnel falde, fordi det meget vel kan tænkes, at det paa det Tidspunkt, man bygger Broen, viser sig, at Tunnelen er langt billigere end en Jernbetonbro, og da en Tunnel — det erkendes fra alle Sider — i Virkeligheden, i alt Fald set fra Skibsfartens Side, frembyder store Fordele, burde man ikke binde sig ved en Afgørelse paa et Tidspunkt, da man ikke kan overse alle de Forudsætninger for Afgivelsen af det endelige Skøn, som man bør have. Det er mit Standpunkt, og jeg er fuldkommen overbevist om at faa fuld Tilslutning hertil fra alle sagkyndiges Side.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg bebrejdede ikke det ærede Medlem noget med Hensyn til hans tekniske Skøn, det har jeg slet ikke beskæftiget mig med, men jeg bebrejdede ham, at han ikke paa dette Tidspunkt er villig til at tage et Standpunkt til Sagen. Jeg tror, at jeg med Rette overfor det ærede Medlem fremhævede, at denne Sag har været Genstand for Undersøgelse i saa mange Aar, at der ikke nu er nogen Undskyldning, navnlig ikke for en Tekniker, for ikke at ville tage Stilling dertil.

Foss: Det er grumme kedeligt at skulle gentage, men man kan ikke fælde en Afgørelse med Hensyn til Prisspørgsmaal, naar det er umuligt at kende Priserne paa de forskellige Materialier.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg vil ikke betænke mig paa overfor det ærede Medlem at hævde, at der aldrig nogen Sinde kommer et Tidspunkt, da det ærede Medlem vil kunne forudse Prisernes Udvikling.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

I Overensstemmelse med Tingenes Ønske har Landstingets Formand og jeg overbragt Hans Majestæt Kongen Rigsdagens Lykønskning paa hans Fødselsdag. Kongen udtalte ved denne Lejlighed Ønsket og Haabet om, at der under de van-